
Hlavní oblasti výzkumu

Hlavní oblasti výzkumu

Vědecká práce ústavu probíhá v *mezinárodním kontextu* (viz dále) a kromě standardních jazyků (moderních i klasických) se zaměřuje na *ohrožené jazyky a kultury*, které jsou v současném globalizovaném světě velmi sledovaným problémem – také např. ze strany European Science Foundation. Naše práce má *interdisciplinární* charakter, probíhá v návaznosti na středoevropskou filologickou tradici a lingvistickou a literární teorii Pražské školy. Ta je navíc obohacena o antropologické a religionistické metody výzkumu, a zejména o terénní výzkum v cílových oblastech. Přehledný vědecký a pedagogický profil ústavu je z jiného pohledu podán v [Konceptci rozvoje ústavu](#) .

A. Indologie

- indický jazykový svaz z hlediska synchronie a diachronie, především problémy gramatického systému indických jazyků (hindština, tamilština)
- vztahy drávidských jazyků k jazykům altajským
- přírodní symbolika v literatuře, umění, mytologii a rituálu (rovněž ve srovnávací perspektivě, vedle indických literatur i jiné literatury Asie, a také česká literatura, především O. Březina v kontextu širších březinovských studií)
- etnografický výzkum zaměřený na orální tradici s cílem zachytit ji v kontextu vývoje oblasti jihoindického pohoří Nílgeri
- moderní indická společnost, zejména politický vývoj od r. 1947, geneze indického nacionalismu, problematika vztahů mezi náboženskými komunitami
- ekonomika Indie – pro potřeby pedagogické (rozšíření znalostí studentů, vedoucí k jejich dobré orientaci v této důležité problematice)

B. Indonesistika

- etnografický výzkum v terénu – oblast Tana Toraja, Sulawesi, Indonésie
- pořizování a následné analýzy nahrávek unikátních rozhovorů s jedním z posledních znalců autochtonního náboženství Toradžů
- komparace a interpretace původních a současných rituálů Toradžů – zejména funerálních a svatebních obřadů